

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

27 juni 2008

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken,
Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
uitgebracht door de heer Marnic De Meulemeester**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Kurt De Loor.

Vaste leden:

de dames Hilde De Lobel, Katleen Martens, An Michiels, de heren Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem;

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sonja Claes, de heren Johan Sauwens, Jan Verfaillie;

de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Laurence Libert, de heer Francis Vermeiren;

de heer Kurt De Loor, mevrouw Else De Wachter, de heer Jacky Maes.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Marie-Rose Morel, de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Vera Jans, de heer Ward Kennes, mevrouw Joke Schauvliege, de heer Luc Van den Brande;

mevrouw Vera Van der Borgh, de heren Bob Verstraete, Paul Wille;

de heren Dirk De Cock, Marcel Logist, Dany Vandenbossche.

Toegevoegde leden:

de heer Kris Van Dijck;

de heer Jef Tavernier;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

1712 (2007-2008)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendementen

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	4
1.1. Algemene situering	4
1.2. Opbouw van het decreet	5
1.3. Voorgeschiedenis van het ontwerp van decreet	5
1.4. Korte toelichting bij de belangrijkste bepalingen van het ontwerp van decreet	5
1.4.1. Decretale verankering van het principe van de eenmalige gegevensopvraging	5
1.4.2. Vastlegging van de procedure voor de aanduiding van authentieke gegevensbronnen	6
1.4.3. Ruim toepassingsgebied	6
1.4.4. Organisatorische ondersteuning via MAGDA-samenwerkingverband	6
1.4.5. Bescherming van de privacy door een Vlaamse onafhankelijke toezichtcommissie	6
1.4.6. Decretale basis voor een Vlaams formulierenbeleid	7
2. Algemene bespreking	7
2.1. Tussenkoms van de heer Marnic De Meulemeester	7
2.2. Tussenkoms van mevrouw Hilde De Lobel	8
2.3. Antwoorden van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	9
3. Artikelsgewijze bespreking	10
4. Eindstemming	11
5. Reflectietermijn	11
Tekst aangenomen door de commissie	12

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie besprak op 17 en 24 juni 2008 het ontwerp van decreet betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.

1. TOELICHTING DOOR DE HEER GEERT BOURGEOIS, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

1.1. Algemene situering

De *minister* stelt dat het succes van e-government in grote mate afhankelijk is van een efficiënt elektronisch gegevensverkeer. Het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer betreft het uitwisselen – het verkeer dus – van gegevens tussen overheidsinstanties op elektronische wijze.

De minister verwijst naar het MAGDA-principe ('Vraag niet als overheid wat je al weet') dat hij al meermaals ter sprake bracht naar aanleiding van de diverse beleidsbrieven. Op 21 februari 2006 werd het 'MAGDA'-platform officieel opgestart. MAGDA staat voor MAXimale GegevensDeling tussen Administraties en Agentschappen. Het platform is een generieke infrastructuur om de gegevensuitwisseling tussen Vlaamse administraties onderling mogelijk te maken en te stroomlijnen. Alleen door de uitwisseling van gegevens te vergemakkelijken en te verbeteren, kan men het principe van de eenmalige gegevensopvraging realiseren. De uitbouw van een dergelijke infrastructuur betekent dus meteen een hefboom voor de administratieve vereenvoudiging. Door de verbetering van de gegevensuitwisseling wil men vermijden dat er informatie-eilanden ontstaan. De informatie die een overheidsadministratie nodig heeft, haalt ze tot nog toe meestal op bij de burgers en bedrijven zelf of bij de lokale besturen. Maar heel vaak is dat informatie waarover een andere entiteit in de Vlaamse of federale overheid al beschikt.

Via het MAGDA-platform kunnen authentieke gegevensbronnen (zowel federale als Vlaamse) ontsloten worden en kan er een vlotte uitwisseling van gegevens plaatsvinden tussen gegevensbronnen en de applicaties die er gebruik van wensen te maken. Dit kan ondanks de verschillende structuur van deze gegevensbronnen en de verschillende opzet van deze

applicaties. Het MAGDA-platform levert vandaag al een aantal geïntegreerde diensten met betrekking tot de ontsluiting van authentieke gegevensbronnen en de uitwisseling van gegevens (de Verrijkte Kruispuntbank voor Ondernemingen (VKBO), de toegang tot de Kruispuntbank Sociale Zekerheid en het Rijksregister).

De minister heeft MAGDA laten opnemen in 'Vlaanderen in Actie' (Project IV.1: Klantvriendelijkheid en efficiëntie). Hij wijst erop dat de Vlaamse Ombudsdienst al sedert 2003 hamert op het belang van gegevensdeling. Het belang van MAGDA wordt ook door het Vlaams Parlement onderschreven in de resolutie van het Vlaams Parlement van 28 november 2007 (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1277/3).

Dit ontwerp van decreet komt tegemoet aan de vragen van het Vlaams Parlement in die resolutie betreffende de eenmalige opvraging van persoons- en andere gegevens door de overheid en gegevensdeling met het oog op klantvriendelijk bestuur waarin onder andere een juridisch engagement werd gevraagd "opdat er een maximale gegevensdeling en een volwaardig en sterk geïntegreerd stelsel van authentieke gegevensbronnen tot stand komt, waarbij het MAGDA-platform een cruciale rol speelt".

Het voorliggende ontwerp van decreet is een kaderdecreet met een ruim toepassingsgebied dat belangrijke principes decretaal verankert. Het vormt het sluitstuk van het e-governmentbeleid van de minister.

Het ontwerp dient meer doelen dan de administratieve vereenvoudiging voor de burger en het bedrijf. Zo wordt ook de samenwerking tussen de verschillende entiteiten binnen de Vlaamse overheid gepromoot en wordt de overheid gestimuleerd om de verkokering te overstijgen. Het ontwerp zorgt dan ook, zoals de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken opmerkt, voor een beter bestuurlijk beleid in het algemeen.

E-government beoogt een grotere efficiëntie en effectiviteit in de dienstverlening door de overheid. Dit kan bereikt worden door eenmalige gegevensopvraging, authentieke gegevensbronnen en maximale gegevensdeling tussen administraties.

De eenmalige gegevensopvraging veronderstelt dat de overheid zo weinig mogelijk bekende en beschikbare informatie bij de burger opvraagt. Om dat te realiseren worden gegevens opgeslagen bij de diensten die het dichtst bij de burger staan en als eerste

gegevens van de burger hebben gekregen. Dit zijn de zogenaamde authentieke gegevensbronnen die tevens verantwoordelijk zijn voor het bewaken van de juistheid, volledigheid en actualisering van de gegevens. Dankzij het principe van de authentieke gegevensbron moeten andere administratieve diensten de gegevens niet meer zelf verzamelen, opslaan of beheren. Zij kunnen deze in principe rechtstreeks, bij voorkeur langs elektronische weg, bij de authentieke gegevensbron opvragen. Door dit principe van gegevensdeling worden administratieve lasten en kosten voor de betrokkenen alsook de risico's op fouten en dubbel werk verminderd.

1.2. Opbouw van het decreet

De minister verklaart dat het decreet zes hoofdstukken telt. Het eerste hoofdstuk bevat algemene bepalingen en het begrippenkader.

Het tweede hoofdstuk bevat de basisprincipes (artikelen 3 tot 7) van elektronisch bestuurlijk verkeer. De principes bouwen verder op beleidsnota's en beleidsbrieven van de Vlaamse overheid en de samenwerkingsakkoorden tussen de verschillende overheden in de federale staatsstructuur. Het gaat om de principes van de eenmalige gegevensopvraging en de authentieke gegevensbronnen (artikelen 3 en 4).

Het ontwerp voorziet in de oprichting van een MAGDA-samenwerkingsverband (artikel 5). Uiteraard moet elke instantie de privacywet respecteren. De instanties, behoudens uitzondering, stellen gegevens kosteloos ter beschikking aan elkaar (artikel 6). Men streeft een maximale openbaarheid na door een regeling uit te werken voor metadata en testgegevens (artikel 7).

Het derde hoofdstuk (artikelen 8 tot 12) behandelt de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in het kader van het Vlaams elektronisch bestuurlijk verkeer. Onder meer worden hier een aantal verplichtingen geformuleerd inzake gegevensbescherming en reikt men een oplossing aan voor het toezicht op de gegevensuitwisseling tussen instanties.

Het ontwerp voert ook de verplichting in om inzake de mededeling van persoonsgegevens een machtiging van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronisch bestuurlijk verkeer te verkrijgen. Er worden garanties voor vertrouwelijkheid ingeschreven. De regels met betrekking tot machtigingen door de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer komen in dit hoofdstuk aan bod.

Het vierde hoofdstuk (artikelen 13 en 14) bevat bepalingen die de kwalitatieve verbetering en verdere digitalisering van de Vlaamse formulieren juridisch onderbouwen.

Het vijfde hoofdstuk (artikelen 15 tot 28) bevat vooral wijzigingsbepalingen om bestaande decreten af te stemmen op het voorliggende ontwerp van decreet.

Het zesde hoofdstuk (artikelen 29 tot 33) bevat de slotbepalingen en regelt de inwerkingtreding.

1.3. Voorgeschiedenis van het ontwerp van decreet

Op 9 november 2007 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer principieel goed. De regering vroeg over dit voorontwerp van decreet het advies van de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (SERV), de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken en de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Op 23 november 2007 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet betreffende de kwalitatieve verbetering en digitalisering van Vlaamse formulieren principieel goed. De regering vroeg over dit voorontwerp van decreet advies aan de SERV en de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken.

De Vlaamse Regering kreeg het advies deze twee voorontwerpen samen te voegen en ging hier op in. Op 22 februari 2008 werd het aangepaste voorontwerp een tweede maal principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Hierop vroeg de regering het advies van de Raad van State.

De Vlaamse Regering keurde het aan het advies aangepaste voorontwerp van decreet op 9 mei 2008 definitief goed.

1.4. Korte toelichting bij de belangrijkste bepalingen van het ontwerp van decreet

De minister gaat nog kort in op de belangrijkste vernieuwingen van het ontwerp van decreet.

1.4.1. *Decretale verankering van het principe van de eenmalige gegevensopvraging*

Het principe van de eenmalige gegevensopvraging staat ingeschreven in artikel 3. Een Vlaamse overheidssdienst zal een gegeven steeds opvragen bij een

authentieke gegevensbron. Slechts indien dat niet mogelijk is mag de gebruiker nog worden aangesproken.

Het wordt een verplichting voor de entiteiten van de Vlaamse administratie (de Vlaamse ministeries en agentschappen) om gegevens op te vragen bij authentieke gegevensbronnen (en dus een verbod om bij de burger of het bedrijf nogmaals op te vragen). Het wordt (nog) geen verplichting voor de lokale besturen.

Om dit principe hard te maken heeft de gebruiker het recht om een klacht te formuleren indien haar of hem toch nog wordt gevraagd om een bepaald gegeven te leveren zonder dat zij of hij recht heeft om te weigeren om de gevraagde gegevens te verschaffen.

1.4.2. Vastlegging van de procedure voor de aanduiding van authentieke gegevensbronnen

De Vlaamse Regering stelt vast welke de authentieke gegevensbronnen zijn die voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer van belang zijn. Het is bij deze en bij geen andere bronnen dat een instantie een gegeven zal opvragen wanneer zij dat nodig heeft.

Om de eenmalige gegevensopvraging te kunnen realiseren heeft men nood aan authentieke gegevensbronnen. Het ontwerp bepaalt dat de Vlaamse Regering de Vlaamse authentieke gegevensbronnen aanwijst alsook de instantie die de gegevensbron beheert. De Vlaamse Regering stelt ook vast welke externe authentieke gegevensbronnen er zijn en sluit de nodige akkoorden. Verder kan de Vlaamse Regering ‘kruispuntfuncties’ aanduiden. Het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV) is dit al luidens het decreet, de Coördinatiecel Vlaams e-government (CORVE) zal in een besluit worden aangeduid.

1.4.3. Ruim toepassingsgebied

Het huidige ontwerp van decreet heeft tot doel een coherent en efficiënt stelsel van authentieke gegevensbronnen tot stand te brengen. De Vlaamse authentieke gegevensbronnen staan echter niet alleen en zijn dikwijls verbonden met andere bestaande authentieke gegevensbronnen (bijvoorbeeld het Rijksregister op federaal vlak). Ook op andere niveaus, zoals

de provincies en gemeenten, bevinden zich gegevensbronnen die kunnen uitgroeien tot authentieke gegevensbronnen.

Vandaar dat het voorliggende decreet een ruim toepassingsgebied heeft. Het strekt zich in principe uit tot alle instanties zoals die gedefinieerd zijn in de decreten Openbaarheid van bestuur en Hergebruik van overheidsinformatie. Momenteel kan er echter niet van alle instanties, zoals de lokale besturen, worden verwacht dat ze in staat zijn om alle verplichtingen voortvloeiend uit dit decreet na te leven. Ze genieten wel dezelfde rechten als de Vlaamse overheidsinstanties.

De verplichting om de gegevens slechts eenmaal op te vragen of om de gegevens bij een authentieke gegevensbron in te winnen, geldt dus niet voor bijvoorbeeld de lokale besturen omdat niet alle lokale besturen dit op korte termijn kunnen realiseren.

Alle instanties, dus ook de lokale besturen, zijn uiteraard verplicht om de privacywet na te leven. De elektronische mededeling van gegevens uit Vlaamse authentieke bronnen zal eveneens kosteloos gebeuren ten aanzien van de lokale besturen.

De gemeenten en provincies kunnen op vrijwillige basis klant worden bij de authentieke gegevensbronnen en de gegevens gebruiken bij hun eigen dienstverlening.

1.4.4. Organisatorische ondersteuning via MAGDA-samenwerkingsverband

Om tot authentieke gegevensbronnen te kunnen komen is een nauwe samenwerking tussen de betrokkenen over de beleidsdomeinen heen nodig. Dit komt ook tegemoet aan de vraag om duidelijke aansturing van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken. Er komt een strategisch overleg- en samenwerkingsverband naar het voorbeeld van GIS-Vlaanderen (Geografisch Informatie Systeem-Vlaanderen) dat bestaat uit vertegenwoordigers van de entiteiten van de Vlaamse administratie en van de provinciale en lokale besturen.

1.4.5. Bescherming van de privacy door een Vlaamse onafhankelijke toezichtcommissie

Maximale gegevensdeling veronderstelt dat er persoonsgegevens worden uitgewisseld. Er zijn bij-

komende garanties nodig ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de burger. Elke elektronische ‘mededeling’ van persoonsgegevens vereist daarom een machtiging van de Vlaamse toezichtcommissie.

1.4.6. *Decretale basis voor een Vlaams formulieren-beleid*

Er is een juridische omkadering nodig van het beleid van de Vlaamse overheid om elektronische formulieren ter beschikking te stellen, om het gebruik ervan te promoten en te vergemakkelijken en om formulieren zoveel als mogelijk uit de bestaande regelgeving te verwijderen.

Deze juridische omkadering omvat twee onderscheiden maatregelen. Een eerste maatregel betreft het scheppen van een algemene rechtsgrond om elektronische formulieren voor de toepassing van Vlaamse regelgeving rechtsgeldig aan de bevoegde overheid te bezorgen. Hierdoor spaart men nutteloze verplaatsingen en portkosten uit.

Een tweede maatregel houdt verband met het beleidsbeginsel dat formulieren niet in de Vlaamse regelgeving worden opgenomen. Er bestaan nog tal van bepalingen over formulieren in de Vlaamse regelgeving die om de hoger aangegeven redenen beter kunnen worden weggelaten of worden herleid tot een opsomming van de essentiële gegevens die aan de Vlaamse overheid moeten worden bezorgd met het oog op de toepassing van de betrokken regelgeving. Omdat dergelijke ingrepen van zeer technische aard zijn en nauwelijks enige beleidsafweging inhouden, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om binnen deze strikte grenzen decretale bepalingen aan te passen. Dit maakt het mogelijk om de aanpassingen op efficiënte en eenvormige wijze aan te brengen voor verscheidene regelingen tegelijk.

Deze bepalingen zorgen ervoor dat de Vlaamse Regering decretale bepalingen kan aanpassen om ervoor te zorgen dat formulieren niet langer in de regelgeving zelf zijn ingebakken. Elektronische formulieren worden nu gelijkgesteld aan papieren formulieren.

2. ALGEMENE BESPREKING

2.1. *Tussenkomst van de heer Marnic De Meulemeester*

De heer *Marnic De Meulemeester* vindt het in een steeds complexer wordende samenleving belangrijk

dat de relaties tussen de overheid enerzijds en de burgers, ondernemingen, organisaties, instellingen en verenigingen anderzijds op een permanente manier transparanter, doelmatiger en meer geïntegreerd verlopen. Dat geldt uiteraard ook voor de relaties tussen de verschillende overheidsdiensten. Hierbij moet maximaal gebruik gemaakt worden van de beschikbare ICT-mogelijkheden. Dit ontwerp van decreet zet een belangrijke stap in die richting, meer bepaald als het gaat over het uitwisselen van gegevens op elektronische wijze tussen overheidsinstanties onderling.

Concreet vertaalt zich dit in een viertal principes:

- het principe van de eenmalige gegevensopvraging;
- het principe van de authentieke gegevensbronnen;
- het beschermen van de persoonlijke levenssfeer;
- de kwalitatieve verbetering en digitalisering van formulieren.

Al deze principes lijken de spreker essentieel en staan al lang op de agenda. De decretale verankering is misschien wat laattijdig aangezien de legislatuur stilaan ten einde loopt. Toch moet worden erkend dat intussen reeds een aantal projecten zijn gerealiseerd, zoals bijvoorbeeld het MAGDA-platform.

De spreker vraagt hoeveel tijd er nodig zal zijn om van de decretale verankering te komen tot een daadwerkelijke toepassing op het terrein. Hij vraagt de minister hoe Vlaanderen zich verhoudt tot buurlanden en buurregio's. Heeft Vlaanderen inzake de invoering van deze principes een achterstand of loopt men voorop?

De heer De Meulemeester merkt op dat er in het kader van het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer maatregelen worden genomen om de privacy te beschermen. Het inschrijven van dergelijke garanties is voor Open Vld een absolute garantie om dit ontwerp van decreet te steunen.

Daarnaast vindt de spreker het belangrijk dat ook de lokale en provinciale besturen in de toepassing van het decreet zijn opgenomen. Dat valt toe te juichen omdat deze principes moeten gelden voor alle overheden wil men tot een echte vereenvoudiging komen. De vraag stelt zich echter of er financiële ondersteuning komt voor de lokale besturen. Is dat een eenmalige of een permanente ondersteuning? Voor welke concrete projecten en wat zijn de bedragen?

De minister heeft aangegeven dat er nog een aantal uitvoeringsbesluiten nodig zijn om verdere uitvoering aan het decreet te geven. Het betreft een vijftiental punten waaronder het bepalen van een procedure voor het vastleggen van de authentieke gegevensbronnen. De spreker vraagt hoe ver men staat met het opstellen van de uitvoeringsbesluiten en wanneer deze in werking kunnen treden. Hij vraagt verder wat de eventueel nog overblijvende knelpunten zijn en of er nog met andere overheden moet worden overlegd.

De spreker besluit dat de maatregelen in dit decreet voor de burgers, ondernemingen, organisaties, instellingen en verenigingen een administratieve vereenvoudiging betekenen. Voor de overheid kan het decreet leiden tot een meer efficiënte werking en dus tot besparingen in de uitgaven. Maar in het bijzonder moet een kwalitatief sterkere dienstverlening voor de burger het meest zichtbare effect zijn.

2.2. *Tussenkoms van mevrouw Hilde De Lobel*

Mevrouw *Hilde De Lobel* verwijst naar een passage in de memorie van toelichting dat dé overheid eigenlijk niet bestaat, behalve voor de klant die eist dat dé overheid als een geïntegreerde goed geoliede machine kan optreden. Dat terwijl het overheidslandschap steeds verder gedifferentieerd en daardoor ook veel complexer wordt. Voor de spreker schuilt hier veel waarheid in. Dit ontwerp van decreet wil terecht op die behoefte inspelen. De algemene indruk over het ontwerp is alvast positief.

Mevrouw De Lobel stelt dat het lokale niveau het meest burgernabij is. Men kan dat niveau als de ‘front office’ van de overheid beschouwen. Dit lokale niveau moet ondersteund worden door een behoorlijk draaiende ‘back office’. Het organiseren van de back office betekent hoofdzakelijk de communicatiekanalen tussen de verschillende overheden verbeteren om deze efficiënter te laten werken en deze op elkaar af te stemmen. De spreker heeft de indruk dat dit inderdaad de bedoeling is van het decreet. Open standaarden voor gegevensuitwisseling en authentieke gegevensbronnen zijn de basiselementen om tot een behoorlijk interbestuurlijk gegevensverkeer te komen.

Mevrouw De Lobel verwijst naar een opmerking van de SERV die vroeg in het decreet een datum te bepalen wanneer het decreet voor het lokale niveau van toepassing zou moeten zijn. De minister heeft dit niet willen doen omdat de lokale besturen daar volgens hem nog niet klaar voor zijn. De spreker vindt

ook dat men niet overhaast te werk moet gaan maar anderzijds zouden toch al stappen moeten worden gezet om het lokale niveau voor het interbestuurlijk gegevensverkeer klaar te stomen. Een aantal gemeenten zijn daar trouwens al mee bezig. Een probleem daarbij is dat gemeenten allerlei bestanden aanleggen die niet op elkaar kunnen worden afgestemd en die nauwelijks of niet beveiligd zijn. In die zin is het goed dat in dit decreet de problematiek van veiligheid en privacy wordt geregeld.

Mevrouw De Lobel sluit zich aan bij de opmerking van de heer De Meulemeester in verband met de nood aan uitvoeringsbesluiten om het decreet operationeel te maken. Zij vraagt wanneer die uitvoeringsbesluiten verwacht mogen worden. Verder vindt zij dat in het decreet heel vaak het woord ‘kan’ voorkomt wat soms een vrijblijvende indruk maakt.

De spreker verwijst naar de definitie van provinciale en lokale besturen in artikel 2, 18°. Volgens haar ontbreekt daar een rechtstreeks verkozen lokaal niveau, met name de Antwerpse districten. Een van de bevoegdheden van de districten is de bevoegdheid inzake burgerlijke stand. De burgerlijke stand is een van de hoofdbronnen van persoonsgegevens. De spreker vraagt dan ook of het niet wenselijk is de districten mee op te nemen in de definitie van provinciale en lokale besturen. Zij zal hieromtrent een amendement indienen.

Artikel 9 verplicht iedere instantie die een authentieke gegevensbron beheert een veiligheidsconsulent aan te wijzen. Kan de minister toelichten wat hiervan de personeelsgevolgen voor de lokale besturen zijn? Betreft het een externe consulent of gaat het om een extra taak voor iemand van het gemeentepersoneel?

Met betrekking tot de problematiek van de privacy en de betrouwbaarheid, stelt de spreker dat digitale betrouwbaarheid ervoor zorgt dat de burger er zeker mag van zijn dat de overheid haar digitale infrastructuur op orde heeft. De elektronische identiteitskaart is daarbij cruciaal om een betrouwbaar digitaal contact te verzekeren tussen de overheid en haar partners. Die identiteitskaart maakt wel niet het voorwerp uit van dit decreet maar men kan daar in het kader van de betrouwbaarheid niet zomaar aan voorbij gaan. In de Kamer van Volksvertegenwoordigers is onlangs nog aangetoond dat de betrouwbaarheid van de elektronische identiteitskaarten te wensen overlaat.

Mevrouw De Lobel wijst op het gevaar van het invoeren aan de bron van foute gegevens die dan veelvuldig worden overgenomen. Fouten maken is ook bij

authentieke bronnen menselijk, maar het gevaar dreigt dat die fouten dan eindeloos worden verspreid, dit vaak tot ergernis van de burger.

In het laatste lid van artikel 6 staat dat, als de ontvanger van de gegevens vaststelt dat de gegevens onnauwkeurig, onvolledig of onjuist zijn, hij verplicht is dat onmiddellijk te melden aan de instantie die de authentieke gegevensbron in kwestie beheert. De spreker stelt dat het begrip 'ontvanger van de gegevens' niet wordt omschreven in artikel 2. Moet dit niet gepreciseerd worden? Wat als de ontvanger niet weet bij welke authentieke gegevensbron de instantie in kwestie de foute gegevens is gaan halen? Kan men dan de verantwoordelijkheid bij de burger leggen voor het feit dat die niet de authentieke bron heeft kunnen vinden? Of volstaat het dat men de dienst verwittigt van wie men het document met de foute gegevens krijgt? Is er ten slotte gedacht aan een systeem om de verschillende diensten te verwittigen wanneer een fout bij de authentieke gegevensbron wordt rechtgezet?

2.3. Antwoorden van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

De *minister* dankt de sprekers voor hun positieve benadering van het ontwerp van decreet. Hij benadrukt dat hiermee enorme stappen vooruit worden gezet in het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer en in het interbestuurlijke gegevensverkeer. Dat zal toelaten om tot een veel efficiëntere overheid te komen.

Het is inderdaad zo dat dé overheid niet bestaat. Het maakt de klant niet uit of hij geholpen wordt door de gemeente, de provincie, de Vlaamse overheid of de Europese instanties. Men moet vermijden dat burgers tientallen keren hetzelfde formulier moeten invullen. De overheid mag niet langer gegevens opvragen die ze al heeft. Hierdoor zullen ook minder fouten worden gemaakt. Het telkens opnieuw overschrijven van gegevens geeft immers aanleiding tot het ontstaan van fouten. Met dit systeem wordt dat vermeden.

De opmerking over mogelijke fouten bij de authentieke gegevensbron is terecht maar is niet van aard om het systeem zelf in vraag te stellen. Het laten voortbestaan van fouten leidt tot ongenoegen en dus moeten fouten eruit gehaald worden. Een elektronisch systeem laat toe efficiënter fouten te corrigeren

maar men moet er wel de nodige zorg aan besteden. De Coördinatiecel Vlaams e-government (CORVE) heeft de opdracht om hierop toe te zien.

Wat de opmerking over de terugmeldplicht in artikel 6 betreft, stelt de minister dat het hier niet over de burger gaat maar wel over de instantie, zoals vermeld in artikel 4, §1, van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur. Dat neemt niet weg dat wanneer een burger, vereniging of onderneming met een foutief gegeven wordt geconfronteerd, het goed zou zijn dat men dat aan de authentieke gegevensbron of de betrokken instantie zou melden.

Op de vraag naar de verhouding met de buurlanden en andere vergelijkbare regio's, is het antwoord genuanceerd. Op sommige vlakken heeft Vlaanderen voorsprong, op andere achterstand. Vlaanderen staat veel verder dan bijvoorbeeld het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Polen, maar er zijn nieuw tot de EU toegetreden landen die verder staan omdat zij van meet af aan geopteerd hebben voor een elektronische overheid en elektronische ministerraden organiseren. Als dit decreet goedgekeurd wordt en men verdere stappen zal kunnen zetten met het bestaande digitaal platform, zal Vlaanderen echter tot de koplopers behoren.

De minister erkent dat er een lange voorbereiding aan dit decreet vooraf ging. De eerste grote uitdaging was echter het uitbouwen van digitale platformen zodat men horizontaal binnen de Vlaamse overheid aan gegevensuitwisseling zou kunnen doen.

Wat de samenwerking met de gemeenten betreft, verwijst de minister naar de Vlaamse Integratieprojecten (VIP) die inhoudelijke en financiële steun geven aan projecten die bijdragen tot een klantvriendelijke, elektronische én vereenvoudigde overheid. Men werkt op basis van oproepen waar de gemeenten dan op kunnen inspelen.

De minister verklaart dat hij al ver gevorderd is met de uitvoeringsbesluiten. Hij verwacht de uitvoeringsbesluiten tegen eind september, begin oktober voor principiële goedkeuring aan de Vlaamse Regering te kunnen voorleggen.

Er werd terecht opgemerkt dat de gemeente een soort van front office van de overheid is. Vandaar ook het belang dat de minister hecht aan de betrokkenheid van de gemeenten bij het systeem. Er moet een gegevensuitwisseling in de twee richtingen ont-

staan. Het betreft hier een grote maar ook moeilijke uitdaging. Zoals hierboven gesteld bestond de eerste opdracht uit een horizontale gegevensdeling binnen de Vlaamse overheidsdiensten. Zolang dat niet gerealiseerd was, had het weinig zin om de lokale besturen al in het systeem in te schakelen.

De minister stelt nog dat het decreet niet voorziet in een bepaling die de gemeenten verplicht om in het systeem te stappen. Dat zou op dit ogenblik voorbarig zijn want de gemeenten zijn hier niet klaar voor. Dit aspect van het ontwerp van decreet werd wel al besproken met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP). Ook op het vlak van de veiligheidsconsulent is er overleg geweest.

De minister verklaart dat de provincies al redelijk ver staan wat digitale gegevensbronnen betreft. Hij verwacht dan ook dat de provincies vrij snel in het systeem zullen stappen. Op die manier zou de samenwerking tussen de overheden stapsgewijze kunnen verlopen en kan men uit de ervaringen lering trekken. De gemeenten die zullen instappen, zullen al snel ondervinden dat zij daaruit een enorme meerwaarde kunnen putten. Op een bepaald ogenblik zal de decreetgever dan een verplichting tot instappen kunnen opleggen, maar daarvoor is het nu nog te vroeg.

De minister stelt dat gemeenten en provincies inzake de veiligheidsconsulent samenwerkingsverbanden kunnen opzetten. Hij is er ook van overtuigd dat er in heel veel gemeenten al gespecialiseerde mensen zijn die de nodige kennis van een informaticabeleid bezitten. Het opzetten van een veiligheidssysteem is alleszins belangrijk want gegevens mogen niet in verkeerde handen vallen.

3. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 2

Een amendement voorgesteld door mevrouw Hilde De Lobel, de heer Joris Van Hauthem en de dames An Michiels en Katleen Martens strekt ertoe in 18°,

op de tweede regel na het woord “gemeente,” de woorden “een district,” in te voegen (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1712/2, amendement nr. 1).

Mevrouw *Hilde De Lobel* stelt dat districten kunnen worden beschouwd als lokale besturen en dat zij ook elektronische gegevens verwerken. Er worden voor de districten aparte rechtstreekse verkiezingen gehouden, ze hebben ontmoetingscentra en beheren een aantal bestanden. Zij kunnen dus best mee vermeld worden als lokaal bestuur in dit decreet. Zelfs al is het juridisch niet nodig om ze te vermelden, dan is er ook niets fout mee om dat te doen. Een opname in het decreet zou ook een stimulans inhouden voor de districtswerking en heeft een symbolische waarde.

De *minister* meent dat het niet nodig is de districten op te nemen in de definitie van provinciale en lokale besturen. Districten hebben immers geen rechtspersoonlijkheid zodat ze bewust niet in het decreet werden opgenomen. Het kan ook niet de bedoeling zijn symbolen in een decreet op te nemen. Ook wat de burgerlijke stand betreft, zijn de gemeenten de juridische rechtspersonen die in het systeem kunnen intreden. De OCMW's werden wel apart vermeld omdat die een eigen rechtspersoonlijkheid hebben. Het is wel zo dat, wanneer men tot gegevensdeling komt, ook de gegevens die beschikbaar zijn in de districten in het systeem betrokken moeten worden.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 6 stemmen tegen 4.

Artikel 2 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen 3 tot 9

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 10

Een amendement voorgesteld door de heer Kurt De Loor strekt ertoe aan §4, 3°, de woorden “of van de Vlaamse Regering” toe te voegen (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1712/2, amendement nr. 2).

De heer *Kurt De Loor* stelt dat met dit amendement wordt uitgesloten dat voor de Vlaamse toezichtcom-

missie leden worden benoemd die onder het hiërarchisch gezag staan van de Vlaamse Regering.

Amendement nr. 2 wordt aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 10 wordt aangenomen met 11 stemmen.

Artikelen 11 tot 33

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

4. EINDSTEMMING

Het ontwerp van decreet betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer wordt aangenomen met 11 stemmen.

5. REFLECTIETERMIJN

Conform artikel 56, 3, van het Reglement beslist de commissie unaniem dat er geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

De verslaggever,

De voorzitter,

Marnic
DE MEULEMEESTER

Kurt
DE LOOR

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I**

Algemene bepalingen en definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaan-gelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer: het verkeer van gegevens binnen en tussen overheidsdiensten op elektronische wijze;
- 2° authentieke gegevensbron: een op elektronische wijze bijgehouden verzameling van gegevens die als de meest volledige, kwalitatief hoogstaande door de Vlaamse Regering is erkend, en die nuttig of noodzakelijk is in het kader van het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer;
- 3° gebruiker: iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon, met inbegrip van ondernemingen, instellingen, verenigingen en alle onderdelen van de overheid zelf, die in contact met de overheid staat in het kader van het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer;
- 4° privacywet: de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 5° Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer: de commissie, opgericht bij artikel 23 van de privacywet;
- 6° verwerken: iedere verwerking als vermeld in artikel 1, §2, van de privacywet;
- 7° mededeling: een of meer handelingen als vermeld in artikel 1, §2, van de privacywet, die slaan op het verstrekken van gegevens door middel van doorzending, het verspreiden, en het op welke andere wijze ook ter beschikking stellen

van gegevens, voor zover dat op systematische en georganiseerde wijze gebeurt. De mededeling aan de personen op wie de gegevens betrekking hebben, aan hun wettelijke vertegenwoordigers, alsook aan degenen die door hen uitdrukkelijk werden gemachtigd om de gegevens te verwerken wordt niet als mededeling in de betekenis van dit decreet beschouwd;

- 8° toezichtcommissie: de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer, vermeld in artikel 10;
- 9° entiteiten van de Vlaamse administratie:
 - de Vlaamse departementen en de intern en extern verzelfstandigde agentschappen, vermeld in artikel 3, eerste en tweede lid, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003;
 - de strategische adviesraden, vermeld in artikel 2, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden;
 - de Vlaamse Radio- en Televisieomroep;
 - de administratieve diensten van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs, vermeld in artikel 66 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs;
 - de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, vermeld in artikel 2 van het decreet van 28 juni 1983 houdende oprichting van de instelling Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening;
 - UZ Gent;
 - de VITO, vermeld in artikel 2 van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek;
 - het IWT-Vlaanderen, vermeld in artikel 2 van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Instituut voor de aanmoediging van innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen;
- 10° instantie: de instantie, vermeld in artikel 4, §1, van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;

- 11° externe overheid: een overheid die tot het internationale of federale niveau behoort, een andere gemeenschap of een ander gewest, en de daarvan afhangende instellingen of rechtspersonen, alsmede de privaatrechtelijke rechtspersonen die belast zijn met taken of opdrachten van algemeen belang;
- 12° metagegevens: documentatie die beschrijft wat de inhoud en de frequentie van actualisering van de authentieke gegevensbron zijn, en op welke technische wijze die bron benaderd en ontsloten kan worden;
- 13° testgegevens: een in omvang beperkte kopie van de authentieke gegevensbron met technisch dezelfde kenmerken als de authentieke gegevensbron, maar die uit anonieme, geanonimiseerde of fictieve gegevens bestaat;
- 14° persoonsgegevens: de persoonsgegevens, vermeld in artikel 1 van de privacywet;
- 15° elektronische formulieren: elektronische documenten en digitale toepassingen waarin gegevens in voorgestructureerde antwoordruimten online worden ingevuld en met eventuele bijlagen aan de Vlaamse overheid via de aangeboden of aangewezen toepassing digitaal worden bezorgd met het oog op de toepassing van regelgeving;
- 16° papieren formulieren: papieren documenten waarin gegevens in voorgestructureerde antwoordruimten handmatig worden ingevuld en met eventuele bijlagen aan de Vlaamse overheid worden bezorgd met het oog op de toepassing van regelgeving;
- 17° afnemersforum: een forum dat bestaat uit afnemers van een authentieke gegevensbron in kwestie;
- 18° provinciale en lokale besturen: een provincie, een gemeente, een OCMW, een door hen opgericht verzelfstandigd agentschap of een vereniging waaraan zij deelnemen met toepassing van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking of van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn of een bestuur van een erkende eredienst.

HOOFDSTUK II

Basisprincipes van het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer

AFDELING I

Authentieke gegevensbronnen

Artikel 3

De entiteiten van de Vlaamse administratie moeten de gegevens die ze nodig hebben om het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer uit te bouwen, bij authentieke gegevensbronnen opvragen.

Alleen als het om technische of juridische redenen niet mogelijk is een gegeven op te vragen bij een authentieke gegevensbron of als er geen authentieke gegevensbron bestaat, vragen de entiteiten van de Vlaamse administratie gegevens bij de gebruiker op.

De gebruiker bij wie een entiteit van de Vlaamse administratie een gegeven opvraagt, kan overeenkomstig het decreet van 1 juni 2001 houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen een klacht indienen met vermelding dat het gevraagde gegeven overeenkomstig §1 bij een authentieke gegevensbron moet worden opgevraagd, zonder dat hij op basis van die klacht kan weigeren het gevraagde gegeven te verschaffen. Het klachtrecht kan worden uitgeoefend vanaf het ogenblik dat de Vlaamse Regering, ter uitvoering van artikel 4, §§1 en 2, de authentieke gegevensbronnen heeft aangewezen.

Artikel 4

§1. De Vlaamse Regering wijst de authentieke gegevensbronnen aan en bepaalt volgens de door haar bepaalde procedure welke instanties authentieke gegevensbronnen beheren. Die instanties zijn verantwoordelijk voor de instandhouding, de terbeschikkingstelling, de veiligheid, de toegang en het gebruik van de authentieke gegevensbron en van de gegevens van die authentieke gegevensbron in kwestie en kunnen daartoe gegevens bij de gebruiker opvragen.

Om het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer uit te bouwen, kan de Vlaamse Regering bepalen onder welke voorwaarden en op welke wijze die gegevens worden verwerkt.

§2. De Vlaamse Regering stelt vast welke authentieke gegevensbronnen die door een externe overheid worden beheerd, door de entiteiten van de Vlaamse administratie moeten worden geraadpleegd om het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer uit te bouwen. De Vlaamse Regering sluit met de externe overheden de nodige akkoorden zodat de gegevens die in die authentieke gegevensbronnen opgenomen zijn, kunnen worden gebruikt.

§3. De Vlaamse Regering kan een of meer entiteiten van de Vlaamse administratie aanwijzen om tussenbeide te komen bij de mededeling van gegevens uit authentieke gegevensbronnen of om een ondersteunend gebruikers- en toegangsbeheer te verwezenlijken.

Die entiteit kan of die entiteiten kunnen daartoe zo nodig elektronische repertoria en verwijzingsrepertoria beheren en gegevens met elkaar in verband brengen. Ze moeten er in voorkomend geval op toezien dat bij de mededeling van de gegevens de machtigingen, vermeld in artikel 8, §1, worden geëerbiedigd. De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor het aanmaken, het onderhoud, de actualisatie en de stopzetting van voormelde repertoria.

§4. De Vlaamse Regering kan voor de instanties die authentieke gegevensbronnen beheren overeenkomstig artikel 4, §1, en voor de entiteiten overeenkomstig artikel 4, §3, afnemersfora samenstellen die advies verlenen aan die instanties en entiteiten om het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer te verbeteren.

AFDELING II

MAGDA-samenwerkingsverband

Artikel 5

Er wordt een strategisch overleg- en samenwerkingsverband opgericht tot ondersteuning van de instanties bij de uitvoering van dit decreet en bij de uitbouw en exploitatie van een gestructureerd communicatie- en beheersysteem van maximale gegevensdeling tussen de administraties, hierna het MAGDA-samenwerkingsverband te noemen. Het MAGDA-samenwerkingsverband staat in voor ten minste:

- 1° het optimaliseren binnen de instanties van de aanmaak, het gebruik, de uitwisseling en het beheer van gegevens;
- 2° een gestructureerde aanpak bij de uitbouw van een stelsel van Vlaamse authentieke gegevensbronnen;
- 3° het overleg omtrent het aanmaken en het beheren van authentieke gegevensbronnen;
- 4° het ontwikkelen van een organisatie voor de uitwisseling van metadata;
- 5° het promoten, begeleiden en coördineren van authentieke gegevensbronnen bij de instanties;
- 6° het gemeenschappelijk verwerven van informatie.

Het MAGDA-samenwerkingsverband bestaat uit vertegenwoordigers van de entiteiten van de Vlaamse administratie en van de provinciale en lokale besturen.

De Vlaamse Regering stelt de verdere regeling, de organisatie, de samenstelling en de opdracht van het samenwerkingsverband vast.

AFDELING III

Rechten en verplichtingen

Artikel 6

§1. De instanties zijn in ieder geval verplicht:

- 1° persoonsgegevens te verwerken overeenkomstig de privacywet;
- 2° bij iedere nieuwe toepassing van het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer vooraf adequate technische en organisatorische maatregelen in te bouwen voor de naleving van de privacywet;
- 3° op elk moment te waken over de kwaliteit en de veiligheid van gegevens en alle maatregelen te treffen om een perfecte bewaring van persoonsgegevens te garanderen;
- 4° de toezichtcommissie te ondersteunen bij de vervulling van haar opdrachten;

5° de toezichtcommissie informatie te verstrekken en inzage in alle dossiers en informatieverwerkende systemen te verschaffen telkens als ze daarom vraagt.

§2. De elektronische mededeling van gegevens uit authentieke gegevensbronnen als vermeld in artikel 4, §1, aan andere instanties is kosteloos.

De Vlaamse Regering kan regels bepalen voor het aanrekenen van kosten voor de elektronische mededeling van die gegevens aan derden.

Als de ontvanger van de gegevens vaststelt dat de gegevens onnauwkeurig, onvolledig of onjuist zijn, is hij verplicht dat onmiddellijk te melden aan de instantie die de authentieke gegevensbron in kwestie beheert. De Vlaamse Regering kan de regels voor die melding bepalen.

Artikel 7

§1. De instanties die authentieke gegevensbronnen beheren overeenkomstig artikel 4, §1, of de entiteiten, vermeld in artikel 4, §3, stellen de metagegevens van de authentieke gegevensbronnen kosteloos en publiekelijk open, zonder evenwel inbreuk te plegen op de intellectuele rechten en de confidentialiteitsverplichtingen die met die gegevensbronnen samenhangen, en zonder informatie bekend te maken die ongeoorloofde toegang of ongeoorloofd gebruik van de gegevensbronnen mogelijk maakt of de integriteit ervan in gevaar brengt.

Ze kunnen testgegevens ter beschikking stellen overeenkomstig het decreet van 27 april 2007 betreffende het hergebruik van overheidsinformatie.

§2. Om te verhinderen dat misbruik wordt gemaakt van de metagegevens of de testgegevens, kan de Vlaamse Regering nadere bepalingen uitvaardigen over de registratie van de raadpleging van de metagegevens en het gebruik van de testgegevens.

HOOFDSTUK III

Bescherming van persoonsgegevens en de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer

AFDELING I

Bescherming van de persoonlijke levenssfeer

Artikel 8

De elektronische mededeling van persoonsgegevens door een instantie vereist een machtiging van de toezichtcommissie of van een kamer van de toezichtcommissie als vermeld in artikel 10, §1, tenzij de elektronische mededeling van die gegevens al onderworpen is aan een machtiging van een ander sectoraal comité, opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Voor ze haar machtiging geeft, gaat de toezichtcommissie na of de elektronische mededeling in overeenstemming is met de privacywet, dit decreet en de uitvoeringsmaatregelen ervan en met de reglementaire bepalingen met het oog waarop de mededeling gewenst wordt. De toezichtcommissie kan in haar machtiging de wijze van elektronische mededeling en de voorwaarden voor de elektronische mededeling bepalen.

Artikel 9

Iedere instantie die een authentieke gegevensbron beheert die persoonsgegevens bevat, iedere instantie die elektronische persoonsgegevens ontvangt of uitwisselt, en iedere entiteit die overeenkomstig artikel 4, §3, aangewezen is en persoonsgegevens verwerkt, wijst een veiligheidsconsulent aan. De Vlaamse Regering bepaalt de opdrachten en de manier van aanwijzing van die veiligheidsconsulenten.

AFDELING II

De Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer

Artikel 10

§1. Bij het Vlaams Parlement wordt een onafhankelijke Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer opgericht, die bestaat uit zes leden en zes plaatsvervangende leden. Hun mandaat duurt vijf jaar en is hernieuwbaar.

Binnen de toezichtcommissie kan het Vlaams Parlement kamers oprichten voor specifieke materies.

§2. Het Vlaams Parlement stelt, na overleg met de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, onder de leden of plaatsvervangende

leden van die commissie drie leden van de toezichtcommissie aan, waaronder de voorzitter, alsook een plaatsvervanger voor elk van hen.

De andere drie leden van de toezichtcommissie zijn respectievelijk een jurist, een informaticus en een persoon die beroepservaring kan voorleggen in het beheer van persoonsgegevens. Ze worden aangesteld door het Vlaams Parlement, dat voor elk van hen ook een plaatsvervanger benoemt.

§3. De plaatsvervanger vervangt het lid van wie hij de plaatsvervanger is, als dit niet aan de besluitvorming van de toezichtcommissie kan deelnemen wegens een belangenconflict, of in afwachting van zijn vervanging.

Als het mandaat van een lid van de toezichtcommissie een einde neemt voor de vastgestelde datum, voorziet het Vlaams Parlement binnen zes maanden in de vervanging ervan.

Het nieuwe lid voleindigt het mandaat van zijn voorganger.

§4. Om tot lid of plaatsvervangend lid aangewezen te kunnen worden en het te kunnen blijven, moet de kandidaat aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° de burgerlijke en politieke rechten genieten;
- 2° geen lid zijn van het Europees Parlement, de Senaat, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, het Vlaams Parlement of een andere gemeenschaps- of gewestraad;
- 3° niet onder het hiërarchische gezag staan van het Vlaams Parlement of van de Vlaamse Regering;
- 4° alle waarborgen bieden met het oog op hun onafhankelijke uitoefening van hun opdracht.

§5. Het Vlaams Parlement regelt de procedure voor de oproep of de uitnodiging tot kandidaatstelling en voor de kandidaatstelling voor een benoeming als lid of plaatsvervangend lid.

§6. De leden van de toezichtcommissie zijn evenwaardig en hebben dezelfde bevoegdheden. Binnen de perken van hun bevoegdheden krijgen ze van niemand onderrichtingen. Ze kunnen niet van hun mandaat worden ontheven voor meningen die ze uiten of

daden die ze stellen in het kader van hun functie in de toezichtcommissie.

Artikel 11

§1. De toezichtcommissie verleent, op verzoek of op eigen initiatief, advies aan het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, de instanties en belanghebbenden over de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbepalingen ervan.

De toezichtcommissie verleent in overeenstemming met artikel 8 machtigingen voor de elektronische mededeling van persoonsgegevens binnen zestig dagen na de aanvraag en mits alle daartoe noodzakelijke gegevens aan de toezichtcommissie zijn meegedeeld. De machtigingen die de toezichtcommissie verleent, zijn openbaar.

De toezichtcommissie brengt jaarlijks bij het Vlaams Parlement schriftelijk verslag uit over de vervulling van haar opdrachten gedurende het voorbije jaar, met inbegrip van aanbevelingen voor de toepassing van dit decreet. Het verslag van de toezichtcommissie wordt door het Vlaams Parlement openbaar gemaakt. De voorzitter van de toezichtcommissie kan al dan niet op eigen verzoek op elk moment door het Vlaams Parlement worden gehoord.

§2. De toezichtcommissie stelt haar huishoudelijk reglement vast en deelt het ter bekrachtiging mee aan het Vlaams Parlement. Dat huishoudelijk reglement bepaalt uitdrukkelijk dat bij een staking van stemmen in de toezichtcommissie de stem van de voorzitter beslissend is.

§3. De voorzitter van de toezichtcommissie behartigt en coördineert het overleg en de samenwerking van de toezichtcommissie met de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Hij waakt over de verenigbaarheid van de aanbevelingen, adviezen en beslissingen van de toezichtcommissie en van de aan haar voorgelegde ontwerpbesluiten met de privacywet.

De voorzitter kan aan de toezichtcommissie vragen een advies, een aanbeveling of een beslissing uit te stellen en het dossier eerst aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor te leggen. De toezichtcommissie is daartoe verplicht op eenvoudig verzoek van een belanghebbende. In

dat geval wordt de bespreking van het dossier in de toezichtcommissie opgeschort en wordt het dossier onverwijld aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer meegedeeld.

Als de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer geen advies uitbrengt binnen een termijn van dertig kalenderdagen, te rekenen vanaf de ontvangst van het dossier, brengt de toezichtcommissie haar advies of aanbeveling uit of neemt ze haar beslissing, zonder het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer af te wachten.

Het standpunt van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt uitdrukkelijk in het advies, de aanbeveling of de beslissing van de toezichtcommissie opgenomen. In voorkomend geval geeft de toezichtcommissie een uitdrukkelijke motivering van de redenen waarom ze het standpunt van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer geheel of gedeeltelijk niet volgt.

Artikel 12

§1. De toezichtcommissie beschikt over een secretariaat, waarvan de personeelsformatie, het statuut en de wijze van aanwerving worden bepaald door het Vlaams Parlement, op voorstel van de toezichtcommissie. De personeelsformatie kan, in beperkte en behoorlijk verantwoorde mate, voorzien in de mogelijkheid om werknemers met een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur in dienst te nemen.

De voorzitter van de toezichtcommissie heeft de leiding over dat secretariaat.

§2. De plaatsvervangende voorzitter en de vaste of plaatsvervangende leden hebben recht op presentiegeld voor een bedrag van 223,18 euro (indexcijfer 1,2682). Dat bedrag is gekoppeld aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

De voorzitter heeft recht op anderhalve maal het presentiegeld.

Alle leden hebben recht op de vergoedingen voor reis- en verblijfskosten overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op het personeel van de ministeries.

§3. Het Vlaams Parlement keurt jaarlijks op voorstel van de voorzitter de begroting en de rekeningen van de toezichtcommissie goed.

HOOFDSTUK IV

Kwalitatieve verbetering en digitalisering van formulieren

Artikel 13

De Vlaamse Regering kan decretale bepalingen aanpassen om de erin opgelegde verplichting om een bepaald formulier te gebruiken af te schaffen of om het model van een formulier af te schaffen en te vervangen door een opsomming van de gegevens die aan de bevoegde overheid moeten worden bezorgd met het oog op de toepassing van de regeling in kwestie.

Artikel 14

De Vlaamse overheid kan voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd is, elektronische formulieren ter beschikking stellen.

Die elektronische formulieren worden gelijkgesteld met papieren formulieren die hetzelfde opschrift dragen en die ingevuld, gevalideerd en bezorgd worden overeenkomstig de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt.

HOOFDSTUK V

Wijzigingsbepalingen

AFDELING I

Wijzigingen in het decreet van 17 juli 2000 houdende het Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen

Artikel 15

Aan artikel 12, §2, van het decreet van 17 juli 2000 houdende het Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen wordt de volgende zin toegevoegd:

“De GI-Raad is voor geografische gegevens een afnemersforum als vermeld in artikel 4, §4, van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.”.

Artikel 16

In artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 16 april 2004 en 7 mei 2004, wordt §3 vervangen door wat volgt:

“§3. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van het decreet van 16 april 2004 houdende het Grootschalig Referentie Bestand (GRB) kan het agentschap, op voorstel van de stuurgroep, een vergoeding vaststellen voor het leveren van diensten aan deelnemers en derden, alsook voor het bijhouden en leveren aan derden van referentie- en themabestanden. De elektronische mededeling van gegevens uit referentie- en themabestanden aan de deelnemers en de instanties, vermeld in artikel 2, 10°, van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer, is kosteloos.”.

Artikel 17

Aan artikel 19, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 16 april 2004, worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Tegelijkertijd wijst de Vlaamse Regering, op voorstel van de stuurgroep, de deelnemer aan GIS-Vlaanderen aan die het referentiebestand beheert overeenkomstig artikel 4, §1, van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.

Die referentiebestanden zijn authentieke gegevensbronnen als vermeld in artikel 4 van het voormelde decreet. De Vlaamse Regering kan, op voorstel van de stuurgroep, de voorwaarden en de wijze bepalen waaronder de gegevens van de referentiebestanden worden verwerkt.”.

Artikel 18

Aan artikel 19, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 16 april 2004, worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Die themabestanden zijn authentieke gegevensbronnen als vermeld in artikel 4 van het decreet van [...]

betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer. De Vlaamse Regering kan, op voorstel van de stuurgroep, de voorwaarden en de wijze bepalen waaronder de gegevens van de themabestanden worden verwerkt.”.

Artikel 19

Aan artikel 25 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Het agentschap is een entiteit als vermeld in artikel 4, §3, van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.”.

AFDELING II

Wijziging in het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid

Artikel 20

In artikel 32, §3, artikel 33, §2, en artikel 45, §1, eerste en tweede lid, van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid worden de woorden “Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer” vervangen door de woorden “een kamer van de toezichtcommissie als vermeld in artikel 10 van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer, die specifiek toeziet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen”.

AFDELING III

Wijziging in het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders

Artikel 21

In artikel 16, §3, en artikel 17, §2, van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders worden de woorden “Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer” vervangen door de woorden “een kamer van de toezichtcom-

missie als vermeld in artikel 10 van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer, die specifiek toeziet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen”.

AFDELING IV

Wijzigingen in het decreet van 16 april 2004 houdende het Grootchalig Referentie Bestand (GRB)

Artikel 22

Aan artikel 3, §2, tweede lid, van het decreet van 16 april 2004 houdende het Grootchalig Referentie Bestand (GRB) wordt de volgende zin toegevoegd:

“De GRB-raad is een afnemersforum als vermeld in artikel 4, §4, van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.”.

Artikel 23

Aan artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 21 april 2006, worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Het Agentschap is een instantie als vermeld in artikel 4, §1, van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer. Het GRB is een authentieke gegevensbron als vermeld in artikel 4 van het voormelde decreet.”.

AFDELING V

Wijziging in het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen”

Artikel 24

Aan artikel 5, 15°, van het decreet van 7 mei 2004 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen”, vervangen bij het decreet van 21 april 2006, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Het Agentschap is een entiteit als vermeld in artikel 4, §3, van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.”.

AFDELING VI

Wijzigingen in het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem

Artikel 25

Aan artikel 2 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem wordt een punt 24° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“24° de kamer: een kamer van de toezichtcommissie als vermeld in artikel 10 van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer, die specifiek toeziet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen.”.

Artikel 26

In artikel 20, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “de in artikel 55 bedoelde toezichtcommissie” vervangen door de woorden “de kamer”.

Artikel 27

In artikel 23, §2, eerste lid, artikel 25, tweede lid, artikel 27, §2, tweede lid, artikel 28, tweede lid, artikel 31, tweede lid, artikel 38, §2 en §3, artikel 39, artikel 40, §3, artikel 42, §2, 6°, artikel 53, artikel 54, artikel 70, tweede lid, artikel 80, §1, en artikel 82, 2° en 3°, van hetzelfde decreet wordt het woord “toezichtcommissie” telkens vervangen door het woord “kamer”.

AFDELING VII

Wijziging in het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeepsrechten

Artikel 28

Aan artikel 3 van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voor-

kooprechten wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen is een instantie als vermeld in artikel 4, §1, van het decreet van [...] betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer. Het geografisch themabestand ‘Vlaamse voorkooprechten’ is een authentieke gegevensbron als vermeld in artikel 4 van het voormelde decreet.”.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 29

Artikel 83 van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid wordt opgeheven.

Artikel 30

In artikel 26 van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders wordt het eerste lid opgeheven.

Artikel 31

Hoofdstuk VI, bestaande uit artikelen 55 tot en met 69, en artikel 88 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem worden opgeheven.

Artikel 32

De opdrachten van de toezichtcommissie of van een of meer kamers van de toezichtcommissie kunnen ter uitvoering van een samenwerkingsakkoord, gesloten tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten, worden overgedragen aan een gemeenschappelijk sectoraal comité als vermeld in artikel 31bis van de privacywet, opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De Vlaamse Regering bepaalt dan op welk ogenblik de taken en de bevoegdheden van de toezichtcommissie of van een of meer kamers van de toezichtcommissie worden overgedragen aan het gemeenschappelijk sectoraal comité, vermeld in het eerste lid.

Artikel 33

De Vlaamse Regering bepaalt voor elk van de artikelen de datum van inwerkingtreding en artikel 31 treedt in werking op datum van de inwerkingtreding van artikelen 25 tot en met 27.
